

ชาด

ชื่อวิทยาศาสตร์

Dipterocarpus obtusifolius Teijsm. ex Miq.

ชื่อวงศ์

DIPTEROCARPACEAE

ชื่อท้องถิ่น

เกาะสะเตียง (ชาวลัวะ เชียงใหม่) คราด (ชาวโซ่ นครพนม) ชาด (ภาคเหนือ); ตะแบง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) ตะลาอ้ออามื่อ (ชาวกะเหรี่ยง เชียงใหม่) ตาด (จันทบุรี พืชญ์โลก) ยางเหียง (จันทบุรี ราชบุรีสะแบง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) สาละอองโว (กะเหรี่ยง กาญจนบุรี) เหียง (ทั่วไป) เหียงพลวง เหียงโยน (ประจวบคีรีขันธ์)

ลักษณะทั่วไป

ไม้ต้นผลัดใบ สูงได้ถึง 30 ม. เปลือกแตกเป็นร่องลึกตามยาว มีขนยาวและขนรูปดาวตามกิ่ง หูใบด้านนอก แผ่นใบด้านล่าง ก้านใบ ก้านดอก และกลีบเลี้ยงด้านนอก หรือเกลี้ยง หูใบรูปใบหอก ยาวได้ถึง 7 ซม. ใบรูปรี รูปขอบขนาน หรือแกมรูปไข่ ยาว 10–30 ซม. ปลายมน โคนรูปปลีมนกว้างหรือเว้าตื้น เส้นแขนงใบข้างละ 10–20 เส้น ก้านใบยาว 2.5–6.5 ซม. ช่อดอกยาว 3–10 ซม. ช่ออ่อนมีใบประดับหุ้ม มี 4–7 ดอก เรียงซิกแซ็กด้านเดียว ก้านดอกหนา ยาว 1–2 มม. หลอดกลีบเลี้ยงยาวประมาณ 5 มม. กลีบยาว 2 กลีบ รูปใบหอก ยาว 1–2 ซม. กลีบสั้น 3 กลีบ รูปสามเหลี่ยม ยาว 4–6 มม. ดอกสีขาวอมชมพู มีสีเข้มด้านใน กลีบรูปใบหอก ยาว 4–6 ซม. ด้านนอกมีขนสั้น เกสรเพศผู้มีประมาณ 30 อัน ก้านชูอับเรณูสั้น โคนแผ่กว้าง อับเรณูยาวประมาณ 5 มม. รยางค์รูปเส้นด้าย ยาวประมาณกึ่งหนึ่งของอับเรณู รังไข่มีขนสั้นนุ่ม หลอดกลีบเลี้ยงหุ้มผลเรียบ เส้นผ่านศูนย์กลาง 1.5–3.5 ซม. ปีกยาว 2 ปีก ยาว 8–15 ซม. ปีกสั้น 3 ปีก รูปรีกว้าง ยาว 1.5–2 ซม. ขอบพับกลับ

การใช้ประโยชน์ในพื้นที่บ้านนาพอสอง

อ.น้ำหนาว จ.เพชรบูรณ์

หมอสมนไพรพื้นบ้านให้ข้อมูลว่าหากมีอาการปวดท้อง หรือท้องเสียเมื่อเดินทางสมุนไพรในป่า ให้ตากเปลือกของต้นชาดถึงเนื้อไม้ รongเอาน้ำที่ออกมาจากรอยตาก ผสมน้ำดื่มจะช่วยให้อาการท้องเสียทุเลาลงได้ และดอกของต้นชาดที่ร่วงลงมา นำมากินสดกับน้ำพริกได้ มีรสเปรี้ยวเล็กน้อย ช่วยให้สดชื่นขึ้นได้

เรียบเรียงข้อมูล โดย นายบดินทร สอนสุภาพ